

آیا می توان جهان را بدون نفت تصور کرد؟

اگر نفت همین فردا نباشد، فرآورده‌های نفتی هم نخواهند بود و این موضوع بر تولید خودروهای برقی هم تأثیر می‌گذارد. جدای از اختلال در زنجیره تأمین، ساختار باتری‌های لیتیومی هم تحت تأثیر قرار خواهد گرفت.

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت گزارش خبر، همین فردا جهان از منابع نفتی خالی شود، دیگر خبری از سوخت جت، بنزین یا گازوئیل نخواهد بود و خودروهای دارای موتور احتراق داخلی، اتوبوس‌ها و کامیون‌ها برای تأمین سوخت سرگردان می‌شوند.

به گزارش دنیای اقتصاد، هواپیماها زمین‌گیر می‌شوند، حرکت قطارهای باری و مسافری گازوئیل‌سوز متوقف می‌شود و مردم نمی‌توانند سرکار بروند. دانش‌آموزان نمی‌توانند به مدرسه بروند و صنعت کشتیرانی در بخش حمل بار و مسافر از بین می‌رود.

تماس با اورژانس بی‌فایده می‌شود. بیشتر آمبولانس‌ها، ماشین‌های آتش‌نشانی، ماشین‌های پلیس، بالگردهای نجات و دیگر وسایط نقلیه اورژانس از کار می‌افتند.

بیشتر تلفن‌ها و رایانه‌ها هم که اجزای پلاستیکی‌شان از فرآورده‌های نفتی ساخته می‌شوند، تولید نمی‌شوند، بنابراین یافتن راهی برای برقراری ارتباط با خدمات اضطراری به هر روی دشوار می‌شود.

بخش ساخت‌وساز به دلیل توقف فعالیت وسائط نقلیه گازوئیلی مانند بیل‌های مکانیکی، بولدوزرها، کامیون‌های کمپرسی، جرثقیل‌ها، میکسرهای سیمان، غلتک‌ها و لودرهای فشرده راکد می‌شود. خانه یا ساختمان جدید ساخته نمی‌شود و عملیات تعمیر و نگهداری متوقف می‌شود.

اگر نفت همین فردا نباشد، فرآورده‌های نفتی هم نخواهند بود و این موضوع بر تولید خودروهای برقی هم تأثیر می‌گذارد. جدای از اختلال در زنجیره تأمین، ساختار باتری‌های لیتیومی هم تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. باتری لیتیوم یون از چهار بخش آند، کاتد، الکترولیت و جداکننده تشکیل می‌شود، جداکننده‌ها غشاهای ریز متخلخل مهندسی‌شده‌ای هستند که به‌طور معمول از پلی‌اتیلن یا فرآورده‌های محصول پتروشیمی پلی‌پروپیلن تولید می‌شوند.

لاستیک مصنوعی تولیدشده از نفت که در لاستیک خودروها و دوچرخه‌ها استفاده می‌شود، وجود نخواهد داشت.

اگر فردا نفت نباشد، تولید مواد غذایی در جهان با چالشی عظیم روبه‌رو می‌شود. فعالیت بسیاری از وسائط نقلیه مورد نیاز در کشاورزی مانند تراکتور، ماشین چمن‌زنی، کمباین، بیلر، سمپاش و بذریاش متوقف می‌شود و بسته‌بندی لازم برای نگهداری مواد غذایی در دسترس نخواهد بود.

کک نفتی، فرآورده‌ای جانبی در پالایش نفت، به‌عنوان ماده اولیه در تولید کودهای مصنوعی استفاده می‌شود که در افزایش عملکرد محصول اهمیت دارند، بنابراین در صورت نبود نفت، کمبود مواد غذایی و آثار آن پدیدار می‌شود.

اگر نفت فردا نباشد، ارائه خدمات بهداشتی در سراسر جهان فاجعه‌بار خواهد شد. کادر پزشکی قادر به جابه‌جایی نخواهند بود و تدارکات ضروری به حال تعلیق درمی‌آید. فراتر از حمل‌ونقل، نفت ماده اولیه ضروری برای تولید مواد دارویی، پلاستیک و تجهیزات پزشکی است.

دستکش‌های لاتکس، لوله‌های پزشکی، سرنگ‌ها، چسب‌ها، بعضی از بانداژها، ضدعفونی‌کننده‌ها، ضدعفونی‌کننده‌های دست، مواد شوینده، پروتز، دريچه‌های قلب مصنوعی، ماسک‌های احیا، گوشی‌های پزشکی، اسکنرهای ام‌آر‌آی، قلم‌های انسولین، کیسه‌های تزریق، بسته‌بندی دارو، ماسک‌های صورت، و تجهیزات محافظت شخصی بیشتر از مواد نفتی تولید می‌شوند.

تجهیزات مورد استفاده در تحقیقات پزشکی مانند میکروسکوپ، لوله آزمایش و عینک نیز به‌طور معمول حاوی اجزای مشتق‌شده از نفت هستند.

فرآیند سنتز شیمیایی برای تولید آسپرین از محصول بنزن که خود از مشتقات نفتی است، آغاز می‌شود. بنزن به فنل سپس به اسید سالیسیلیک تبدیل می‌شود، در مرحله بعد به اسید استیل سالیسیلیک بدل می‌شود که سرانجام جهان محصول نهایی را به‌عنوان آسپرین می‌شناسد.

تصور بیمارستانی مدرن بدون این طیف از محصولات اساسی نفتی دشوار است.

اگر همین فردا منابع نفتی در دسترس نباشد، صنعت تولید انرژی‌های تجدیدپذیر تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. فایبرگلاس، رزین یا پلاستیک لازم برای ساخت بیشتر توربین‌های بادی ناپدید و اتیلن مورد استفاده در تولید صفحه‌های خورشیدی تولید نمی‌شود.

بیشتر وسایل نقلیه معدنی، کامیون‌های بزرگ، دکل‌های حفاری دوار و مته‌های سنگی لازم برای استخراج مواد معدنی حیاتی که تولید نیروگاه‌های فتوولتائیک خورشیدی، مزارع بادی و خودروهای برقی به آن‌ها وابسته است، از کار می‌افتند.

اگر نفت نباشد، خانه‌ها به طرز غیرقابل تشخیصی تغییر می‌کنند و احتمال فروریختن سقف خانه‌ها وجود خواهد داشت. برای نمونه، اگر قیر محصولی کلیدی باشد، سایر مواد مورد استفاده در عایق‌کاری خانه‌ها وجود نخواهد داشت.

اگر مردم برای گرم ماندن به نفت حرارتی متکی باشند، این نیاز برطرف نمی‌شود. کفپوش لینولئوم و کاشی‌کاری‌ها تحت تأثیر نبود نفت قرار می‌گیرند و رنگ‌آمیزی دیوارها تبدیل به چالش می‌شود.

مبلان، بالش‌ها، فرش‌ها، پرده‌ها، ظروف، فنجان‌ها و قابلمه‌ها و ماهیتابه‌های تفلون هم که احتمالاً از فرآورده‌های نفتی ساخته می‌شوند.

اگر نفت فردا ناپدید شود، تمیز ماندن یا تمیز نگهداشتن خانه‌ها چالش‌برانگیز خواهد بود. مواد شوینده لباسشویی و ظرفشویی به‌طور معمول از فرآورده‌های نفتی به دست می‌آیند. صابون، خمیردندان، لوسیون دست، دئودورانت، شامپو، خمیر و فوم اصلاح، عینک، لنزهای تماسی، شانه، برس؛ همه به‌طور معمول حاوی فرآورده‌های نفتی هستند.

رسیدن به مقاصد سخت می‌شود، زیرا آسفالتی که جاده‌ها و مسیرها را هموار کند، در دسترس نخواهد بود.

اگر فردا منابع نفتی در دسترس نباشد، میلیون‌ها شغل از بین می‌رود و درآمدهای مالیاتی کاهش می‌یابد. تولید صنعتی کم، رشد اقتصادی معکوس و وضع اسفبار کنونی افراد دچار فقر سوخت بدتر می‌شود.

این حتی فهرست کاملی از همه مواردی نیست که در چنین سناریوی غیرقابل تصویری تحت تأثیر قرار می‌گیرند.

با این حال، با وجود این واقعیت‌ها، درخواست‌هایی می‌شود و می‌گویند «فقط تولید نفت را متوقف کنید»، «آن را زیر زمین نگه دارید» یا «در پروژه‌های تازه نفت و گاز سرمایه‌گذاری نکنید»، البته که همه مایلند انتشار گازهای گلخانه‌ای کاهش یابد.

اوپک معتقد است راه‌حل‌های فناوری و بهبود کارایی می‌توانند نقشی حیاتی ایفا کنند. صنعت نفت هم‌اکنون در این مسیر گام برمی‌دارد.

ما باید مراقب به خطر انداختن عصر حاضر، به بهانه نجات آینده باشیم. درک کامل مزایای عظیمی که نفت و فرآورده‌های نفتی برای مردم و ملت‌های سراسر جهان به ارمغان می‌آورد، اهمیت دارد.

منبع:عصرایران